

Sygn. akt I C 1228/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Ostafińska-Kołačka

Protokolant: stażysta Ewelina Gadomska

po rozpoznaniu w dniu 09 sierpnia 2016 roku w Kwidzynie

na rozprawie

z powództwa H. S.

przeciwko J. Ź. (1)

o zapłatę

I. powództwo oddała;

II. nakazuje ściągnąć od powoda H. S. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kwidzynie kwotę 301,94 zł (trzysta jeden złotych 94/100), tytułem wydatków.

I.C.1228)15 Uzasadnienie

Powód H. S. wnosił o zasądzenie od pozwanego J. Ź. (1) kwoty 500 złotych.

W uzasadnieniu podał, że w dniu 20 lip[ca] 2015 roku w S. została zawarta umowa kupna-sprzedaży samochodu, zgodnie z którą powód powinien otrzymać kwotę 4500 złotych. Pozwany wykorzystując niedyspozycję powoda przekazał jedynie kwotę 4000złotych.

Referendarz Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kwidzynie w dniu 20 listopada 2015 roku w sprawie I Nc.3902)15 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, na mocy którego nakazał pozwanemu J. Ź. (1), żeby w ciągu dwóch tygodni od doręczenia niniejszego nakazu zapłacił powodowi H. S. kwotę 500 złotych oraz kwotę 8 złotych, tytułem kosztów postępowania sądowego.

Pozwany J. Ź. (1) złożył sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty zarzucając, że uzgodnioną ceną sprzedaży samochodu była kwota 4500 złotych. Podał, że taką cenę ostatecznie ustalił z pośrednikiem, który okazał dowód osobisty właściciela pojazdu H. S. i dowód rejestracyjny samochodu. Aby zabezpieczyć się przed ewentualnym oszustwem, pośrednik poszedł z egzemplarzem umowy podpisanym przez pozwanego do szpitala, gdzie przebywał w tym czasie powód i wypłacił powodowi kwotę 4500 złotych z własnych pieniędzy. Po podpisaniu umowy przez powoda pozwany zwrócił pośrednikowi sumę 4500 złotych i zabrał samochód R. (...) z parkingu przy ulicy (...) w S..

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Powód H. S. od dłuższego czasu nosił się z zamiarem sprzedaży samochodu osobowego marki R. (...) nr rej.(...), rok prod.2001. Z uwagi na podeszły wiek i stan zdrowia poprosił o pomoc w sprzedaży samochodu swego sąsiada J. B. (1), który podjął się znalezienia kupca i sprzedaży samochodu za dobrą cenę. W tym celu J. B. (1) umieścił ofertę sprzedaży

samochodu R. (...) w internecie. Kupnem samochodu zainteresował się pozwany J. Ż. (1), który chciał kupić samochód dla swojego syna J. Ż. (2). Skontaktował się telefonicznie z J. B. (1) aby obejrzeć samochód.

W dniu 20 lipca 2015 roku pozwany w towarzystwie swego syna J. Ż. (2) i sąsiada M. K. pojechał do S. aby obejrzeć samochód powoda stojący na parkingu przed domem mieszkalnym na ulicy (...). J. B. (1), okazał powodowi dowód osobisty właściciela pojazdu H. S. i dokumenty samochodu i poinformował pozwanego, że właściciel samochodu H. S. leży w szpitalu. Pozwany wyraził gotowość zakupu. Początkowo J. B. (1) żądał ceny w wysokości 5400 złotych ale ostatecznie wysokość ceny sprzedaży samochodu została ustalona na kwotę 4500 złotych.

W tym czasie H. S. przebywał w szpitalu. Celem zabezpieczenia się przed nieuczciwością ze strony pośrednika, na prośbę pozwanego J. B. (1) wyraził zgodę na to, że w szpitalu wypłaci powodowi cenę sprzedaży ze swoich pieniędzy, a po podpisaniu umowy przez powoda pozwany zwróci mu pieniądze. Do szpitala pojechał J. B. (1) z synem pozwanego J. Ż. (2). W tym czasie w szpitalu była żona powoda Z. S.. Powód podpisał umowę z dnia 20 lipca 2015 roku a J. B. (1) wręczył pieniądze w kwocie 4000 złotych Z. S., która je przeliczyła i powiedziała, że wszystko się zgadza. J. B. (1) kwotę 500 złotych potrącił jako wynagrodzenie za czynności związane z pośrednictwem w zawarciu umowy i przygotowaniu samochodu do sprzedaży. Po powrocie na parking i okazaniu podpisanej umowy przez powoda H. S., pozwany zwrócił J. B. (1) pieniądze w wysokości 4500 złotych i zabrał samochód. Po zapoznaniu się z zawiadomieniem H. S. w sprawie zaistniałego w dniu 20 lipca 2015 roku w S. doprowadzenia go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem tj. o przestępstwo z art. 286 kk., Komenda Powiatowa Policji w S. postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2015 roku odmówiła wszczęcia dochodzenia- wobec stwierdzenia, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

(odpis umowy kupna sprzedaży samochodu k.7, odpis postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia k.9, odpis karty informacyjnej pobytu w szpitalu w S. k.17, zeznania świadków M. K. i J. Ż. (2) k. k.52-53, przesłuchanie stron k.52,k.90-91, zeznania świadka J. B. (2) k. 128-129).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie wyżej wymienionych dokumentów, których prawdziwości strony nie kwestionowały, na podstawie zeznań wyżej wymienionych świadków i przesłuchania pozwanego.

Powyższy stan faktyczny jest poza sporem.

Sąd uznał, że powództwo nie zasługuje na uwzględnienie. Pozwany J. Ż. (1) uregulował bowiem całą kwotę 4.500 złotych, wynikającą z umowy sprzedaży samochodu marki R. (...) z dnia 20 lipca 2015 roku.

Postępowanie dowodowe nie dostarczyło żadnych podstaw do stwierdzenia, aby pozwany dopuścił się popełnienia jakiegokolwiek czynu zabronionego wobec powoda H. S.. Takich podstaw nie dopatryła się również Komenda Powiatowa Policji w S. odmawiając wszczęcia dochodzenia w sprawie.

Powód H. S. i J. B. (1) zawarli ustną umowę, na mocy której J. B. (1) zobowiązał się umieścić ogłoszenie oferty sprzedaży samochodu R. (...), znaleźć kupca i uzyskać dobrą cenę, a więc w tym zakresie pośredniczyć w zawarciu umowy kupna sprzedaży. Takich czynności J. B. (1) niewątpliwie dokonał, co wynika nie tylko z zeznań świadków J. Ż. (2), M. K. i J. B. (1) ale i twierdzeń pozwanego. Również powód H. S. twierdził, że na jego prośbę J. B. (1) podjął się znalezienia kupca na samochód za korzystną cenę.

Oznacza to, że powód zawarł z J. B. (1) umowę o świadczenie usługi dla powoda uregulowanej w przepisie art. 750 kc. w brzmieniu „Do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu”.

Nie było rzeczą sądu w niniejszej sprawie badać, czy J. B. (1) wykonał zlecenie z należytą starannością, czy odstąpił od wskazówek dającego zlecenie powoda, jaką minimalną kwotę sprzedaży samochodu ustalił powód i czy wyraził zgodę na potrącenie wynagrodzenia za wykonanie usługi i w jakiej kwocie.

Pozwany J. Ż. (1) nie ponosi odpowiedzialności za ewentualne przekroczenie uprawnień przez J. B. (1) wynikające z umowy świadczenia usługi zawartej z powodem.

Zeznający w charakterze świadka J. B. (1) przyznał, że z kwoty 4.500 złotych potrącił sobie należną „prowizję” w wysokości 500 złotych, ponieważ taką kwotę uzgodnił z powodem.

Jeżeli powód jest zdania, że J. B. (1) nie był uprawniony do pobrania prowizji ponieważ sprzedał samochód za kwotę niższą niż 5000 złotych, to może rozważyć co najwyżej możliwość dochodzenia zwrotu tej kwoty ale przeciwko J. B. (1). Pozwany bowiem uregulował kwotę sprzedaży ustaloną w umowie w wysokości 4500 złotych, na którą powód wyraził zgodę podpisując umowę w szpitalu.

W związku z powyższym Sąd na podstawie art. 535 kc. orzekł jak wyżej.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd oparł na zasadzie przepisu art. 98 par.1 kpc.

Powód jako strona przegrywająca sprawę powinien ponieść na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kwidzynie kwotę 301,94 złote, tytułem zwrotu kosztów utraconego zarobku i dojazdu świadka M. K. na rozprawę w dniu 2.03.2016 roku.